ELECTRONICA SAU CONSTRUCTORUL?

Finala campionatului național de șah pe echipe a ajuns în preajma confruntării decisive, care va hotărî formația învingătoare a competiției, ELECTRONICA — CONSTRUCTORUL.

În runda a IV-a cele două fruntașe au cîștigat cu scoruri identice: Constructorul — Banca de Investiții și Electronica — Medicina Iași 4—2. Petrolul a învins Crișul cu 4½—1½ iar Mureșul și Medicina Timișoara și-au împărțit cele șase puncte: 3—3.

Reluarea partidelor întrerupte a consemnat următoarele scoruri definitive: Electronica — Banca de Investiții 5—1; Constructorul — Crișul 5—1 (din nou simetrie!), Medicina Iași — Banca de Investiții 3—3. Clasamentul, înaintea rundei a V-a, este următorul: 1. Electronica 17, 2. Constructorul 16, 3. Petrolul 14, 4. Mureșul 12, 5. Medicina Timișoara 10½, 6. Medicina Iași 9½, 7. Banca de Investiții 9, 8. Crișul 8 puncte. (ȘT. MARTON — coresp.).

● Clubul Universitar București a organizat un concurs de verificare și selecție în vederea alcătuirii echipei pentru campionatul mondial studențesc de șah (iulie — în Austria).

Turneul (asimilat cu sferturile de finală ale campionatului național) a fost cîștigat de D. Ghizdavu cu 8½ p din 11 partide (neînvins), urmat de S. Grümberg 8, S. Segal 7½ (neînvins), Em. Pantazi, D. Zara și M. Chirieuță 7 etc. (TH. NICOARĂ, coresp.).

COMPLETARE LA O CRONICĂ

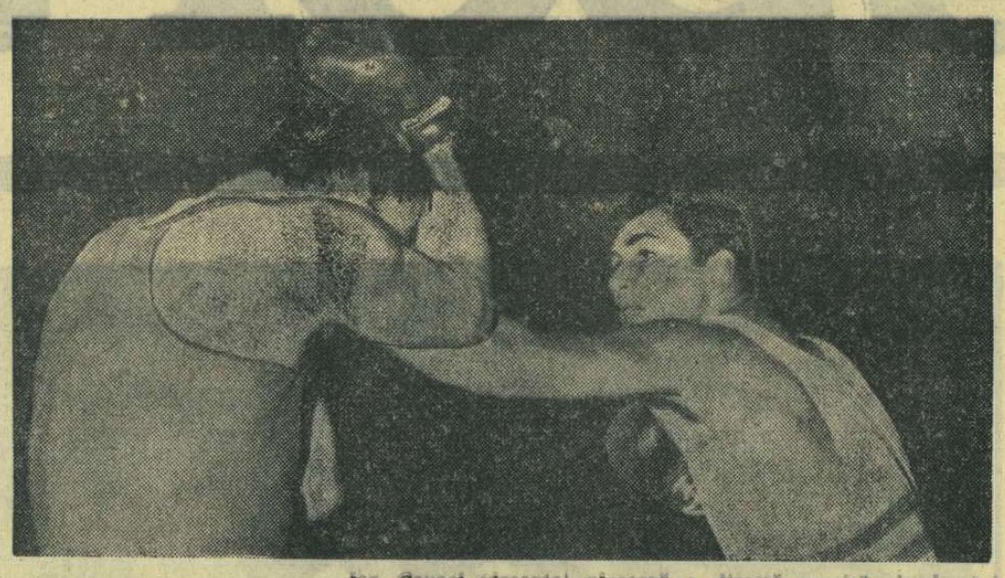

Ion Covaci (dreapta) plasează o directă precisă olandezului Jansen. Reprezentantul nostru a cîștigat partida prin k.o., după numai două minute de luptă

Ora tîrzie (două după miezul nopții), nu ne-a permis să comentăm mai pe larg desfășurarea finalelor turneului internațional, programate pe ringul „Dieurentin" din Haga. Desigur, cititorii noștri sînt curioși să afle cum au pierdut C. Ciucă (muscă) și N. Giju (cocoș), speranțele noastre pentru J.O. de la Ciudad de Mexico. Adevărul este că C. Ciucă a boxat bine și după părerea noastră și a multor oficiali prezenți la reuniune, nu pierduse. Ciucă a fost foarte precis în lovituri, a atacat mereu și a știut să contreze imediat, speculînd greșelile sovieticului Saporojet. După o repriză egală, Ciucă s-a dezlănțuit în cea de a doua, terminînd în avantaj. În rundul decisiv, Ciucă a perseverat în atac, obligîndu-l pe tînărul său adversar să intre în defensivă. Saporojet nu a putut evita croșeurile lui Ciucă, decît obstrucționînd în mod flagrant. După două „atenții", arbitrul olandez Kleinhout i-a dat un avertisment lui Saporojet, avertisment primit cu satisfacție de spectatori. Nimeni din sală nu se aștepta ca victoria să fie atribuită lui Saporojet. Spre surprinderea generală, crainicul a pronunțat că juriul a decis victoria cu 3—2 a lui Saporojet.

Oficialii Knoll (Olanda) și Linglez (Belgia) i-au acordat creditul lui Ciucă cu 59—58 și respectiv 59—57 puncte. Gilarski (Polonia) și Nussgen (R.F. a Germaniei), declinînd cel mai elementar spirit de echitate, i-au oferit în dar medalia lui Saporojet. Lor li s-a alăturat McDonald (Scoția), care, la egalitate de puncte, 59—59, l-a preferat pe Saporojet, în ciuda faptului că acesta boxase neregulamentar și că pierduse la 2 puncte repriza a treia.

În schimb, campionul european N. Giju a pierdut evident la puncte în fața lui Sokolov (U.R.S.S.), un tînăr deosebit de înzestrat care știe să folosească bine alonja și să lucreze în lupta corp la corp. Sokolov a atacat cu curaj din primul rund și a știut să-l urmărească pe Giju, care a greșit pe plan tactic, fiind exagerat de defensiv. Uneori, campionul nostru a dat dovadă de o mare nervozitate, ratînd sau angajîndu-se în schimburi dure cînd nu era cazul. Giju a putut să-și desfășoare boxul său în „linie" și să se impună doar în rundul trei cînd „dansînd" în jurul adversarului său s-a impus cu directele. Prea tîrziu însă, pierduse clar primele două reprize.

Trecînd la capitolul medaliaților noștri din Olanda, trebuie să vă spun, că dintre ei N. Moldovan a impresionat prin curajul său exemplar. Net depășit în prima repriză (vorbisem cu Popa că dacă și într-a „doua" se va petrece același lucru îl vom abandona), Moldovan l-a provocat pe Kuznețov (U.R.S.S.) la un meci de „contre" care i-a fost favorabil. Kuznețov a acuzat numeroase lovituri în plină figură și a fost depășit net în corzi, în lupta de aproape. I. Covaci, învingător la mijlocie-mică, cu toate că a cîștigat, nu a excelat în partida cu Mueck (R.F.G.), demonstrînd că nu știe să lupte cu boxeri cu garda inversă. I. Monea nu a mai făcut aceeași risipă de energie, ca în meciurile precedente, cîștigînd pe merit la vest-germanul Hinz. Alte probleme ale acestui turneu preolimpic olandez, le vom ataca în alt număr al ziarului nostru.

Paul OCHIALBI

tenis de masă

Azi, la Cluj începe turul campionatului pe echipe

După campionatele republicane de juniori la tenis de masă, acum este și rîndul seniorilor să se întreacă. Este vorba de turul campionatului țării dintre cele mai bune echipe. Competiția va avea loc timp de patru zile la Cluj: joi, vineri, simbătă și duminică. Participă 10 echipe masculine: C.S.M. I Cluj — actuala campioană națională, Voința Arad, Progresul Buc., Voința Buc., Politehnica Buc., C.S.M. II Cluj, A.S.A., Constructorul Buc., Comerțul Tg. Mureș și Politehnica Timișoara, iar la fete vor fi prezente opt formații: Voința Arad — actuala campioană a țării, Progresul Buc., C.F.R. Brașov, Dinamo Craiova, Spartac Buc., C.S.O. Iași, Comerțul Tg. Mureș, Sinteza Oradea.

Meciurile se joacă sistem turneu — fiecare cu fiecare. La băieți, elevii antrenorului emerit F. Paneth păstrează cele mai bune șanse pentru menținerea titlului, iar la fete, lupta se va da între Voința Arad și Progresul Buc. Desigur nu trebuie neglijate nici posibilitățile tinerei echipe din Brașov, C.F.R. (antrenor V. Zamfir).

MOTOCROSUL BALCANIC

Duminică dimineața la ora 10, la complexul sportiv Metalul (Pantelimon), se va da startul în prima etapă a Motocrosului Balcanic. Antrenorii lotului nostru s-au oprit asupra alergătorilor Cr. Dovids, Șt. Chițu, A. Ionescu și M. Dănescu. Pentru celelalte două locuri în echipă sînt cinci candidați:

Se'nvolbură apele Bistriței...

PREMISE

— *Să oprim o clipă* — ne propuse cel care își asumase rolul de ghid în călătoria noastră pe albia Bistriței ardelenești.

Eram în Josenii Birgăului, prima localitate (pornind din oraș și înaintînd spre atrăgătorul ținut al Dornelor) din salba de așezări care poartă numele depresiunii Birgăului.

Ne conduse la o vatră țărănească și după ce ne recomandă pe stăpînul casei, meșterul Ion Gănău, plăsmuitor de frumuseți în pasta lutului, ne lăsă să ne minunăm singuri de arta lui, mult apreciată în tîrgurile și expozițiile din țară.

Pe polițe, printre oale și ulcioare, erau presărate cîteva vederi. Pe una, venită din Montmartre, scria: *„Pînă aici au ajuns ulcioarele tale, meștere Ioane; și mult au mai fost lăudate"*.

Am rugat pe meșter să ne facă o demonstrație și, spre stupefacția noastră, în mai puțin de 15 minute, făuri o formă pe care, înainte de a o tăia de pe rotator, desenă o pasăre gata de zbor — simbol al aspirației către înalt și sublim.

O așeză în palmă și, încîntat el însuși de faptul că ideea îi reușise — o idee care rătăcise vag și care numai acum căpătase haină concretă — ne spuse: *„Cam așa aș vedea eu cupele pentru campionii noștri"*.

Ghidul simți că așteptam o explicație.

— *Folclorul*, începu el, își *are în părțile noastre rădăcini adînci. Am considerat că obiectele de glină cu motive naționale au valoare simbolică superioară celor din metale sau sticlă. Tocmai de aceea, am hotărît ca majoritatea trofeelor sportive pe care le vom oferi campionilor noștri să nu fie cele obișnuite ci să poarte specific local. Și, am făcut o comandă bogată pentru că avem certitudinea că atît numărul performerilor din județul nostru, cît și al oaspeților (sportivi) care ne vor călca pămîntul, vă atinge un nivel pe care nu l-a cunoscut pînă astăzi Bistrița.*

Afirmația ne-a părut la început temerară, hazardată chiar. Ea venea însă, de la un diriguitor al sportului (tovarășul *C. Sănduță*, vicepreședinte al C.J.E.F.S.), de la un om care cunoștea rosturile locului și atunci, am văzut în ea un proiect oricum, îndrăzneț.

MOTIVARE

Deși oraș vechi — ridicat în epoca feudală, cam în aceeași perioadă cu Brașovul, Sibiul și Sighișoara, cu oameni puțin tăcuți, de o anumită sobrietate (cu un tineret ce păstrează o undă de austeritate), Bistrița este astăzi în plină expansiune. Rupt, „cordonul" care îl lega pînă mai ieri de „metropolă", (Cluj), Bistrița sportivă (și județul căruia i-a împrumutat numele), căpătînd autonomia ideilor și forță materială, a început să înoveze. Proiectele de dezvoltare, judicios întocmite pe etape, au o anumită grandoare, ele înserînd, pe lîngă obiective imediate, îndrăzneli olimpice.

Tot ce există astăzi — ca bază materială și efectiv de sportivi — constituie numai „piatra de temelie", urmînd să fie primenit și îmbunătățit. Stadionul central va căpăta, curînd, auxiliarele necesare, pistele vor fi renovate, vor fi construite cîteva noi terenuri și mai multe baze sportive simple. Apa Bistriței va fi obligată ca la un anumit kilometru al ei să-și concentreze forțele și apoi să cadă spectaculos (oferind bistrițenilor principalul punct de atracție al parcului de agrement prevăzut aici) iar apoi, scăpată de convulsii, să se liniștească și să-și lățească albia, făurind o bază nautică pentru canoiștii și caiaciștii care se vor forma aici. În relieful răzvrătit, care leagănă panglica de apă, se va deschide o pîrtie pentru schi, iar dincolo de porțile orașului se va face un poligon de tir.

Fiecărui sport îi sînt prevăzute (unele operații au și început de altfel) garnituri de copii și juniori, veniți — prin selecție riguroasă — să alimenteze echipele mari, cam sărace de altfel atît în efectiv cît și în valori.

„Bistrița-Năsăud", devenită unitate administrativă, va trebui să stea pe picior de egalitate cu județe ca Ilfov, Cluj, Timiș, Iași, Arad, zone ce au o bogată și multilaterală dezvoltare sportivă. S-ar putea ca în prima sa cursă din întrecere, tînărul (și, în același timp, vechiul) județ, închis între Munții Rodnei și Călimani, să treacă printre ultimii linia de sosire. Mai tîrziu însă, poate că va cîștiga chiar una dintre medaliile oferite într-o astfel de competiție.

Gîrul îl constituie nu numai entuziasmul cu care s-a pornit la drum, capacitatea novatoare și spiritul gospodăresc ce-i caracterizează pe oamenii din ținuturile lui Coșbuc, ci strînsa colaborare ce s-a stabilit într-un început în județ între forurile (C.J.E.F.S., U.T.C., Sindicat) chemate azi să vegheze cultura sportivă și estetică a tineretului nostru. Important este faptul că oamenii au înțeles sensurile lucrurilor, intuiesc devenirea lor.

ARGUMENTELE TRADIȚIEI

Sportul bistrițean și-a serbat demult semicentenarul, primele atestări fiind de prin anul 1900, cînd aici se semnalaseră diverse întîlniri cu caracter sportiv între clase, școli sau selecționate școlare și teritoriale (pînă la cel de al II-lea război mondial sportul școlar a dominat, întreaga activitate sportivă, rolul de frunte avîndu-l cadrele didactice și elevii Gimnaziului săsesc din localitate).

În cadrul orașului, activitatea sportivă organizată a început după 1920, desfășurîndu-se cu intermitențe, în funcție de cei care o susțineau material-iceșteși moral-icește. Prima echipă constituită a fost Raidul, echipă de fotbal înființată în 1921, căreia i-a urmat, cinci ani mai tîrziu, „Gloria", club cu caracter de performanță, alcătuit din cadre tinere de la cele mai bune formații bistrițene și care și-a continuat activitatea pînă astăzi.

Sportul rege al acestor ținuturi, rămîne, însă handbalul, cunoscut și practicat aici de circa o jumătate de secol, încununat în 1938 cu un titlu național obținut de echipa locală BTV.

Și atletismul și-a avut reprezentanți de cinste, trei dintre ei participînd, alături de alți purtători ai ecusonului tricolor la Olimpiadele de la Amsterdam și Berlin.

Cîteva titluri de campioni naționali și locuri întîi în întîlniri internaționale au obținut bistrițenii, cu ani în urmă, și în concursurile de schi,

„Vom inova, pentru că tineretul vrea să cunoască și, dacă e posibil, să practice toate sporturile, dar mai ales acelea care își au aici „vatra", care ne-au adus cîndva satisfacții și despre care am vrea să se vorbească iarăși în termeni elogioși, ca atunci cînd sportivii noștri cuceream cupe și medalii naționale" — ne spune tovarășul *Gheorghe Băloi*, președintele Consiliului județean Bistrița-Năsăud.

★

Efervescența nu se face însă simțită numai în orașele județului, suflul novator pătrunzînd pînă departe, în viața ultimului sat. De la Mureșenii Birgăului (comună ce deschide poarta spre Moldova) la Reteagul Clujului, de la Romuli — vecină Maramureșului pînă la Silvașul de Cîmpie — limitrofă Mureșului, atenția reporterului este deopotrivă atrasă atît de folclorul sportiv (variante locale ale unor sporturi: oină, luptele) cît și de dificila problemă a sportului de performanță.

Cine spunea că Bistrița e molcomă pe aceste meleaguri? Oamenii săi, cu atît mai puțin!...

Nușa MUȘCELEANU

23 DE CARTURI AȘTEAPTĂ...

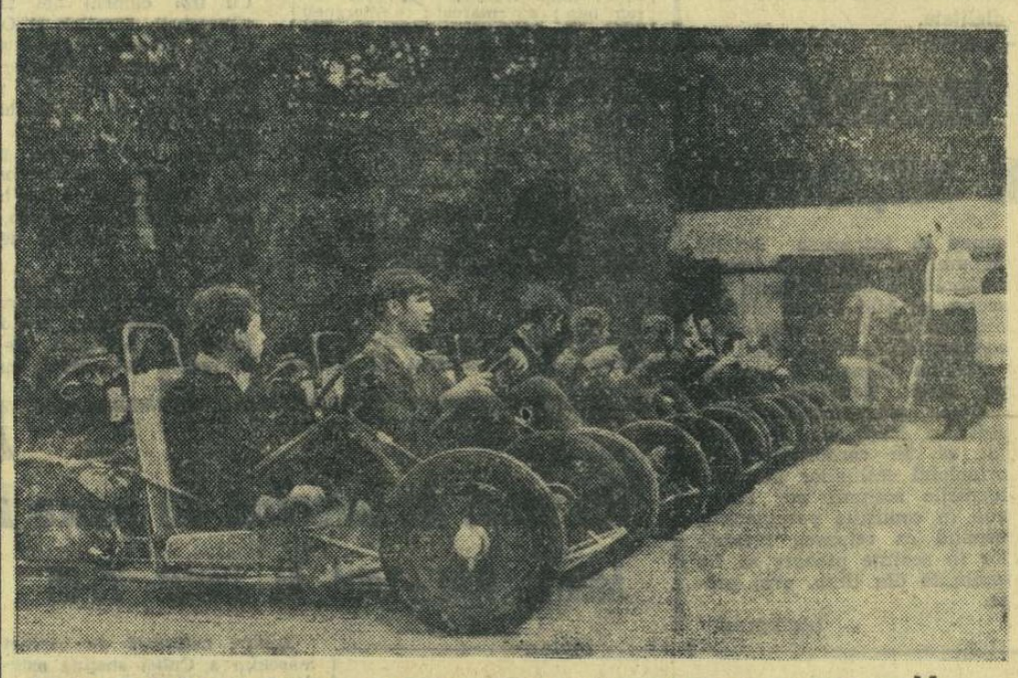

După-amiază de mai la Palatul Pionierilor din București. Pe aleile umbrite de frunzișul crud al primăverii domnește liniștea. Dar, deodată, un zumzet de motor risipește bucolismul atmosferei, aducîndu-ne aminte că această oază de verdeață se află, totuși, în inima unei metropole. Zgomotul se amplifică. Pe panglica de asfalt, șerpuitoare printre fagi și tei, apare un mini-automobil, la al cărui volan se află un școlar cu cravată roșie. După el vin alții, într-o alură de veritabilă competiție motorizată. Ne retragem în lăstărișul de pe margine și, ajutați de puțină imaginație, putem spune că am ajuns la Le Mans și prin față ne trec bolizii lui Graham Hill sau Ludovico Scarfiotti...

Din vis ne cheamă o voce cunoscută, cea a prietenului Ioan Bobocel care întreabă: „Vă place?" Nu este nevoie de răspuns. El se ghicește în bucuria cu care urmărim micile vehicule pornite la vale în șuierul vitezei. Sînt cîteva luni de cînd pledam în aceste coloane de ziar pentru reluarea activității de carting. Și, iată, un prim pas s-a făcut. Cercul „micilor automobiliști" de la Palatul Pionierilor, în care activează aproape 200 de elevi, a reușit să construiască 23 de micro-automobile echipate cu motoare de motoretă „Carpați". Evenimentul acesta — a cărui semnificație nu mai trebuie subliniată — demonstrează că avem în țară posibilități pentru a face din carting o preocupare plăcută, instructivă, deosebit de utilă tineretului.

Oprim una din mașini. Ea are înscrisă pe cadru numirea „Pionier 2". Autorul planului de construcție este Ioan Bobocel, acest om plin de imaginație, căruia Palatul Pionierilor i-a pus la dispoziție, pentru ducerea la bun sfîrșit a inițiativei sale, cîteva zeci de mii de lei, un atelier și pasiunea admirabilă a copiilor. Aflăm că toate lucrările pentru cele 23 de carturi au fost executate de școlari în orele lor libere. Doar pentru unele piese mai grele s-a făcut apel la ateliere specializate de la uzinele Semănătoarea și Autobuzul, întreprinderea 6 Martie Timișoara, Școala Galvanii-Tei. Am notat în carnet o lungă listă de elevi-constructori care au muncit cu entuziasm și pricepere. Spațiul ne împiedică să reproducem această listă în întregime și de aceea ne mulțumim să amintim doar de Ioan Rotaru de la Liceul N. Bălcescu, Octavian Trandaf de la Liceul Aurel Vlaicu, Mircea Cuiava de la Școala profesională „23 August", Mihai Damian de la Grupul școlar al Ministerului Învățămîntului.

Pentru o largă difuziune, planul cartului construit la Palatul Pionierilor și detaliile tehnice au fost publicate în revista „Sport și tehnică" (nr. 4/1968). În urma acestei acțiuni, Ioan Bobocel a primit numeroase scrisori de la școlari, studenți, tineri muncitori. Ei cer lămuriri suplimentare, întreabă de unde să-și procure anumite piese și materiale, la ce club s-ar putea înscrie pentru a face carting. Sînt întrebări la care se poate și la care nu se poate răspunde. Pînă în prezent, în afară de acest cerc din București și de altul de la Zalău, nu există nicăieri preocupare pentru o astfel de activitate. Întîrzie nejustificat măsurile pentru închegarea unei activități mai largi, pentru elaborarea unor norme constructive și competiționale, pentru aducerea în comerț a pieselor necesare.

Spre seară, cînd am plecat de la Palatul din dealul Cotrocenilor, micii piloți încă mai zbîrniiau cu carturile lor pe alei. Dorința de a avea cîteva mici mașini, pe care să le conducă, li s-a îndeplinit. Dar aceasta înseamnă că lucrurile sînt numai pe jumătate rezolvate. Pentru desăvîrșirea acțiunii este necesară în continuare înființarea unei activități competiționale, crearea unor secții de carting la casele pionierilor, la școli, la cluburile sportive. Fără posibilitatea de întrecere, fără concursurile care stimulează pasiunea, energia și priceperea, munca depusă în atelier rămîne lipsită de sens. Se simte acut nevoia unei inițiative organizatoare. Cei aproape 200 de tineri constructori de la Palatul Pionierilor și micile lor mașini așteaptă o chemare la întrecere.

Cine are curajul să ridice sus fanionul de start?

Dumitru LAZĂR

NOTĂ FALSĂ

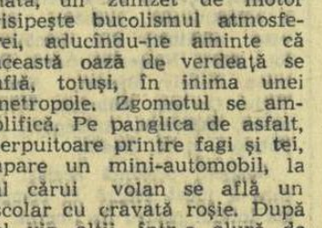

La recenta finală a campionatelor de gimnastică pentru licee, echipa de băieți a Liceului Unirea din Focșani nu a fost însoțită de pianist. Nu este primul și nu va fi, cu siguranță, ultimul caz de acest fel. În împrejurări asemănătoare, profesorii de educație fizică apelează la pianiștii altor echipe și, cu unele improvizații, totul se termină pînă la urmă cu bine.

Cu acest gînd a plecat de acasă și profesorul Sigmund Lupu, convins că va găsi pe cineva care să-i acompanieze pe băieții săi la proba de ansamblu. Și iată că s-a apropiat și ora concursului, momentul în care urmau să evolueze gimnaștii din Focșani. Primul dintre pianiștii care i-au ieșit în cale și pe care profesorul Lupu l-a solicitat pentru un acompaniament de cîteva minute a fost Dan Vasilescu, de la clubul Petrolul, salariat cu o jumătate de normă și la Școala sportivă din Ploiești. Deci, un lucrător pe tărîmul sportului, unul dintre acei care cunosc destul de bine posibilitățile financiare ale școlilor, unele inerente greutăți pe care acestea le mai întîmpină în activitatea lor. Dar, răspunsul lui Dan Vasilescu l-a surprins, l-a uluit pur și simplu pe profesorul focșenean: **„Da, sînt de acord să vă acompaniez, dar vă costă 100 de lei. În alte condiții, nu discutăm".** Convorbirea nu s-a desfășurat cu „ușile închise", ci la ea au asistat și martori. Cu toții au crezut la început că e vorba de o glumă, dar la repetarea solicitării răspunsul pianistului a fost același. El nu-și permitea glume.

Presat de situație, prof. Lupu n-a mai avut timpul să se adreseze altui pianist și a recurs la unica soluție posibilă: și-a acompaniat elevii fluierînd din gură, situație unică în finala unui campionat școlar de gimnastică. Pentru spectatorii neavizați, faptul a constituit un motiv de amuzament, dar aceștia n-aveau de unde ști că el este rezultatul refuzului pianistului Dan Vasilescu. Numeroși activiști sportivi care au asistat la discuția dintre prof. Lupu și Dan Vasilescu, unii dintre ei cu ani îndelungați petrecuți pe frontul sportului, au roșit pur și simplu la auzul pretențiilor pianistului, considerîndu-le, pe bună dreptate, ca o notă falsă în gimnastica noastră.

Este reconfortant să consemnăm că cea mai usturătoare replică la acest gest cu totul nesportiv a venit din partea unui alt pianist: clujeanca Maria Popescu. Atît la exercițiile impuse cît și la cele liber alese ea a acompaniat aproape 20 de maestre, fără a solicita pentru aceasta nici măcar un leu. În a doua zi, la finele concursului, ea era pur și simplu istovită de oboseală. Dar era bucuroasă că și-a adus o modestă contribuție la buna desfășurare a întrecerii, la triumful spiritului sportiv.

Comentariile sînt de prisos.

M. HUDIȘTEANU

Turneu internațional de „libere"

Simbătă și duminică se va desfășura în Capitală un important turneu internațional de lupte libere la care se vor întrece reprezentativele României (2 echipe), Ungariei și R.F. a Germaniei.

„Cupa Prahova"

„Cupa Prahova", cursă ciclistă de lung kilometraj, organizată de C.J.E.F.S. Prahova, se desfășoară între 17—19 mai. La start vor fi prezenți aproape 60 de alergători, printre care și 10 concurenți bulgari. Caravana va străbate un traseu lung de 450 km (împărțiți în 4 etape), care va trece prin județele Prahova, Buzău și Dîmbovița.

OCTAVIAN NIȚESCU

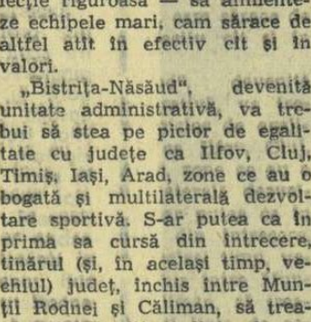

modest și harnic tehnician sportiv este pilduitoare pentru toți cei ce l-au cunoscut!

În seara zilei de 14 mai s-a stins fulgerător din viață unul dintre cei mai tineri și mai capabili antrenori de handbal din țara noastră, maestrul sportului OCTAVIAN NIȚESCU. Atașat cu pasiune handbalului, sport căruia i-a consacrat mai bine de jumătate din scurta sa existență, Octavian Nițescu s-a impus ca un sportiv talentat, de o conștiinciozitate și corectitudine exemplară, fiind de 19 ori selecționat în reprezentativa țării. În ultimii ani, ca profesor de educație fizică, el a muncit în calitate de antrenor la clubul Steaua, cu a cărui echipă a realizat recent o prestigioasă performanță, cucerind „Cupa Campionilor Europeni".

Întreaga activitate a acestui

CĂLĂTORII RAPIDE - PLĂCUTE ȘI CU CHELTUIELI REDUSE
SE POT FACE CU...
...MOTORETA „CARPAȚI"
- viteza maximă 55 km pe oră
- consum benzină cca 2 l la 100 km
- încărcătură utilă 2 persoane (145 Kg)
...BICICLETA „CARPAȚI" sau „ELEGANT"
- rezistentă
- practică
- convenabilă
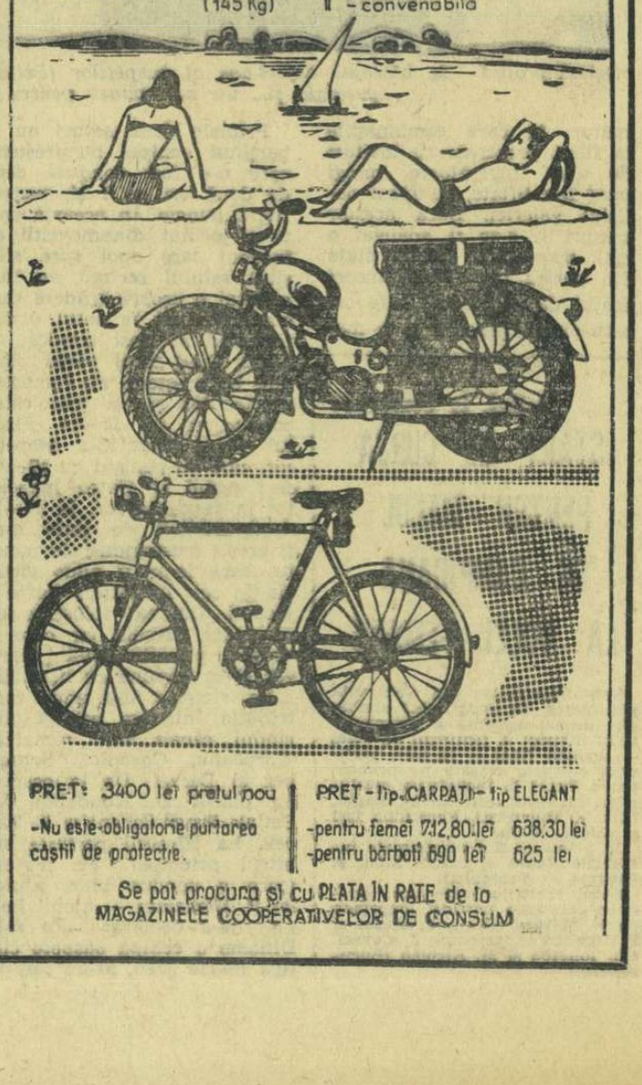
PREȚ: 3400 lei prețul nou
- Nu este obligatorie purtarea căștii de protecție.
PREȚ - tip „CARPAȚI" - tip ELEGANT
- pentru femei 712,80 lei 638,30 lei
- pentru bărbați 690 lei 625 lei
Se pot procura și cu PLATA ÎN RATE de la MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM